

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 223.535 van 21 mei 2013
in de zaak A. 208.822/XII-7363**

In zake: Mohammed BOULAKHI
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Mieke Thyssen
kantoor houdend te 1050 Elsene
Louizalaan 50
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

1. de GEMEENTE SINT-JANS-MOLENBEEK
2. de BURGEMEESTER VAN DE GEMEENTE SINT-JANS-MOLENBEEK

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 15 mei 2013, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de “beslissing genomen door het college van burgemeester en schepenen van Sint-Jans-Molenbeek d.d. 27 maart 2013 betreffende de tijdelijke sluiting van de inrichting van [Mohammed Boulakhi] gelegen te Schoolstraat 79, 1080 Sint-Jans-Molenbeek”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 mei 2013, om 10.30 uur.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Mieke Thyssen, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Jo Van Lommel, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Met de bestreden beslissing beveelt de burgemeester van de gemeente Sint-Jans-Molenbeek – en niet, zoals verkeerd aangegeven in het inleidend verzoekschrift, het college van burgemeester en schepenen – “de sluiting voor het publiek van de inrichting die gevestigd is in het gebouw gelegen te 1080 Brussel, Schoolstraat 79, voor een bepaalde duur van 3 maanden beginnend op 1 april 2013 om te eindigen op 30 juni 2013 inbegrepen”.

IV. De schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

V. De uiterst dringende noodzakelijkheid

5. Verzoeker verklaart in het inleidend verzoekschrift dat hij “op 1 april 2013 door de politie in kennis [is] gesteld van de [bestreden] beslissing” en dat zijn verzoekschrift “ruimschoots tijdig is ingesteld”.

6. Of het met een enig verzoekschrift mede ingesteld annulatieberoep ontvankelijk is *ratione temporis* is één vraag, of het voldoet aan de voorwaarde met betrekking tot de uiterst dringende noodzakelijkheid om ook de gevorderde schorsing te verantwoorden, een andere.

7. Wat dat laatste betreft, blijkt verzoeker tot 16 mei 2013, dus ruim zes weken, te hebben gewacht vooraleer de Raad van State met voorliggend verzoekschrift te adiëren.

Niet alleen is daarmee de periode waarin de bestreden maatregel uitwerking heeft al half voorbij. Deze proceshouding tekent ook de beoordeling van de uiterst dringende noodzakelijkheid.

Het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid tot schorsing wordt immers mede afgemeten naar de haast die de verzoekende partij zelf betoont bij het instellen van haar vordering. De noodzaak om na de kennisname van de griefhoudende beslissing met passende voortvarendheid de vordering bij de Raad van State in te leiden is immers inherent aan het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure. Diligent optreden is een gegeven dat bijgevolg vervat is in de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid en is een dwingende vereiste die moet zijn vervuld opdat de Raad van State een verzoekende partij mag toelaten tot de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Van de eisende partij wordt gevergd dat zij al het nodige heeft gedaan om de schade te voorkomen en om de zaak zo spoedig mogelijk aanhangig te maken bij de Raad van State.

Zes weken laten verstrijken vooraleer de vordering in te stellen is voor een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, schromelijk laat. In zijn

verzoekschrift geeft verzoeker voor de opgelopen vertraging geen enkele verantwoording.

Het tijdsverloop tussen de kennisgeving van het bestreden besluit en het instellen van de vordering houdt aldus de negatie van de uiterst dringende noodzakelijkheid in.

8. Er is bijgevolg niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 21 mei 2013, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Geert Van Haegendoren